

KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 29 stycznia 2019 r.

Opinia do ustawy
o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 1072)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21), zwaną dalej „dyrektywą 2016/801”.

Ustawa obejmuje regulacje dotyczące wjazdu i pobytu cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, szkoleń oraz udziału w wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego, co stanowi wdrożenie obligatoryjnych rozwiązań dyrektywy 2016/801. Ustawa nie obejmuje tych postanowień, których przyjęcie dyrektywa 2016/801 pozostawia decyzji państw członkowskich, czyli regulacje dotyczące przyjmowania młodzieży szkolnej uczestniczącej w wymianie szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia pracy w charakterze *au pair*.

Ustawa zmienia dotychczas obowiązujące przepisy wdrożone na podstawie, uchylanych dyrektywą 2016/801, dotychczasowych dwóch dyrektyw: dyrektywy Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz. Urz. UE L 375 z 23.12.2004, str. 12, z późn. zm.) oraz dyrektywy Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnie

procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz. Urz. UE L 289 z 03.11.2005, str. 15, z późn. zm.).

Nowowprowadzane rozwiązania sprowadzają się przede wszystkim do zmian w ustawie o cudzoziemcach i polegają na:

- 1) wprowadzeniu nowych definicji ustawowych, w tym definicji mobilności i poszczególnych rodzajów mobilności,
- 2) poszerzeniu zadań krajowego punktu kontaktowego (zadania związane bezpośrednio z nowymi rodzajami mobilności cudzoziemców),
- 3) modyfikacji zasad przekraczania granicy,
- 4) wskazaniu na nowe cele, dla których wydawane są wizy – odbycie stażu oraz udział w programie wolontariatu europejskiego,
- 5) wprowadzeniu szczególnych uregulowań w zakresie wymogów wydania oraz przesłanek odmowy wydania wiz,
- 6) wprowadzeniu regulacji pozwalających na zamieszczanie w wizach wydawanych dla celów dyrektywy adnotacji „student”, „naukowiec”, „stażysta” oraz „wolontariusz” a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, obok adnotacji „student” lub „naukowiec”, także adnotacji o tym programie lub porozumieniu,
- 7) wprowadzeniu dodatkowych podstaw cofania wiz krajowych oraz szczególnych podstaw przekazywania przez organ właściwy do cofnięcia wizy Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, jako organowi pełniącemu funkcję krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności, informacji o cofnięciu określonych wiz,
- 8) zmianie materii działu V – Zezwolenia na pobyt czasowy – który ma regulować nie tylko udzielanie, cofanie i zmianę zezwolenia na pobyt czasowy, ale również korzystanie przez cudzoziemców z różnych rodzajów mobilności na terytorium Polski, w tym instytucje sprzeciwu wobec niektórych rodzajów tej mobilności oraz obowiązki informacyjne związane z korzystaniem z różnych rodzajów mobilności (zmiana tytułu działu na „Zezwolenie na pobyt czasowy. Mobilność”; zmiany rozdziału 1 w zakresie załączników do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy; zmiana rozdziału 3 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym

wysokich kwalifikacji; zmiana rozdziału 3a – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa; zmiana rozdziału 3b – Pobyt cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności; zmiana rozdziału 6 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach; zmiana rozdziału 7 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych; dodanie dwóch nowych rozdziałów 7a i 7b regulujących udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy dla stażystów oraz zezwoleń na pobyt czasowy dla wolontariuszy; nowelizacja rozdziału 8 – Zezwolenie na pobyt czasowy dla członków rodzin obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków rodzin cudzoziemców, oraz rozdziału 11 – Zezwolenie na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności,)

- 9) wprowadzeniu regulacji pozwalających na zamieszczanie na karcie pobytu adnotacji „naukowiec mobilność”, „student”, „stażysta”, „wolontariusz” – w przypadku udzielenia poszczególnych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy w celu wdrożenia dyrektywy 2016/801/UE,
- 10) modyfikacji materii dotyczącej zobowiązania cudzoziemca do powrotu,
- 11) wprowadzeniu nowego rejestru sprzeciwów i zawiadomień dotyczących mobilności cudzoziemców,
- 12) uwzględnieniu zmian w zakresie terminologii wprowadzonej ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawą z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w tym w zakresie siatki pojęciowej dotyczącej kształcenia doktorantów (dotychczas studia doktoranckie były rozumiane jako studia trzeciego stopnia; zgodnie z nowymi regulacjami doktoranci kształcą się w szkole doktorskiej).

Zasadniczy termin wejścia w życie ustawy został określony na 30 dni do dnia jej ogłoszenia. W odrębnym terminie mają wejść w życie przepisy dotyczące procedury zatwierdzenia jednostek prowadzących studia (w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia ustawy) oraz przepisy dotyczące instytucji sprzeciwu wobec mobilności studenta i naukowca (po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia ustawy).

Termin wdrożenia postanowień dyrektywy 2016/801 minął w dniu 23 maja 2018 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 76. posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2019 r. w oparciu o przedłożenie rządowe.

Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. Poprawki Komisji mieściły się w materii projektu i miały charakter techniczno-legislacyjny. W trakcie drugiego czytania (na posiedzeniu Sejmu) nie zgłoszono dodatkowych poprawek.

Ustawa została przekazana do Senatu w dniu 18 stycznia 2019 r.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 1 pkt 2 lit. d nowelizacji, art. 3 pkt 7g i 7h ustawy o cudzoziemcach.

Zgodnie z ustawą mobilność krótkoterminowa **naukowca**, to mobilność przez okres nieprzekraczający 180 dni w dowolnym okresie liczącym 360 dni – art. 3 pkt 7h ustawy o cudzoziemcach. (Podobnie mobilność krótkoterminowa pracownika kadry kierowniczej to mobilność przez okres 90 dni w dowolnym okresie liczącym 180 dni). Tymczasem mobilność krótkoterminowa **członka rodziny naukowca**, to mobilność przez okres nieprzekraczający 180 dni, bez doprecyzowania, że okres ten może przypadać w dowolnym okresie liczącym 360 dni – art. 3 pkt 7g ustawy o cudzoziemcach.

Należy rozstrzygnąć, czy powyższe zróżnicowanie sytuacji prawnej naukowca i członka rodziny naukowca było celem ustawodawcy.

- 2) art. 1 pkt 2 lit. i nowelizacji, art. 3 pkt 22a ustawy o cudzoziemcach.

Zgodnie z definicją **wolontariusza** jest nim cudzoziemiec, który uczestniczy w programie wolontariatu europejskiego bez wynagrodzenia, z wyjątkiem zwrotu kosztów i kieszonkowego. Należy rozważyć doprecyzowanie tej definicji.

Po pierwsze, doprecyzowania może wymagać określenie kluczowego dla definicji wolontariusza „programu wolontariatu europejskiego”. Pojęcie „program wolontariatu europejskiego” nie znajduje rozwinięcia w przepisach ustawowych (zarówno w ustawie o cudzoziemcach jak i innych ustawach). Wobec tego wątpliwość interpretacyjną może

budzić, czy jest to każdy możliwy program europejski, czy też program unijny (zdefiniowany w art. 2 pkt 18a ustawy o cudzoziemcach), czy też (np.) jedynie program, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającym "Erasmus+": unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylającym decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE.

Po drugie, należy rozważyć czy doprecyzowaniu nie powinno ulec określenie „kieszonkowe”, tak aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych związanych z odróżnieniem kieszonkowego od wynagrodzenia.

- 3) art. 1 pkt 3 nowelizacji, art. 13 pkt 18a–18d ustawy o cudzoziemcach.

Wskazana jest zmiana redakcyjna.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 3:

- a) w pkt 18a–18c użyty dwukrotnie wyraz „nazwę” zastępuje się wyrazem „nazwa” oraz wyrazy „podstawę prawną” zastępuje się wyrazami „podstawa prawna”,
b) w pkt 18 wyraz „nazwę” zastępuje się wyrazem „nazwa”;

- 4) art. 1 pkt 8 i nast. nowelizacji, art. 64a ust. 5 i nast. ustawy o cudzoziemcach.

Zgodnie z nowymi przepisami ustawy o cudzoziemcach wolontariusz wykonuje świadczenia **na rzecz jednostki organizacyjnej**. Przepisy te, po pierwsze, pomijają wśród podmiotów na rzecz których cudzoziemiec świadczy wolontariat osoby fizyczne, po drugie, obejmują każdą jednostkę organizacyjną, a nie jedynie osoby prawne lub jednostki organizacyjne niebędącą osobą prawną, którym ustawa przyznaje zdolność prawną.

Wyjaśnienia wymaga zasadność takiego ukształtowania podmiotów na rzecz których cudzoziemiec może wykonywać świadczenia w ramach wolontariatu.

- 5) art. 1 pkt 32 lit. e nowelizacji, art. 144 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy o cudzoziemcach.

Zgodnie z opiniowaną ustawą nowododawany art. 144 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy o cudzoziemcach ma wejść w życie **po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia ustawy**. Zgodnie z tym przepisem obowiązkowi zatwierdzenia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców

w celu podjęcia lub kontynuacji studiów nie podlegają uczelnie akademickie oraz uczelnie zawodowe, o których mowa odpowiednio w art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Tymczasem te ostatecznie przepisy wejdą w życie dopiero z **dniem 1 października 2021 r.** W efekcie do tego dnia przepisy ustawy o cudzoziemcach odsyłać będą do nieobowiązujących jeszcze przepisów.

Wskazana jest poprawka, która pozwoli uwzględnić powyższe różnice w terminie wejścia w życie art. 144 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy o cudzoziemcach oraz art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 32 w lit. e, w ust. 5:

- a) w pkt 1 wyrazy „*uczelnie akademickie, o których mowa w art. 14 ust. 1*” zastępuje się wyrazami „*uczelnie akademickie w rozumieniu art. 14*”,
- b) w pkt 2 wyrazy „*uczelnie zawodowe, o których mowa w art. 15 ust. 1*” zastępuje się wyrazami „*uczelnie zawodowe w rozumieniu art. 15*”,

6) 17 nowelizacji.

Zgodnie z przepisem przejściowym art. 17 ust. 1 opinowanej ustawy w postępowaniach **wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie ustawy** do dnia 1 października 2019 r. (i które zostaną zakończone do tego dnia) nie stosuje się nowowprowadzanego wymogu związanego z zatwierdzeniem jednostki prowadzącej studia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów. Uzasadnieniem takiego rozwiązania jest m. in. danie czasu jednostkom prowadzącym studia na wystąpienie z wnioskiem do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zatwierdzenie. Wobec takiego uzasadnienia art. 17 ust. 1 wątpliwość budzi art. 17 ust. 2, zgodnie z którym wymóg związany z zatwierdzeniem jednostki prowadzącej studia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów będzie stosowany w postępowaniach **wszczętych przed dniem wejścia** w życie ustawy. Wątpliwość budzi też relacja pomiędzy art. 17 ust. 1, a art. 12 ustawy zakładającym ogólną zasadę, że do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Propozycja poprawki:

– w art. 17 w ust. 2 skreśla się wyrazy „*postępowaniach wszczętych przed dniem wejścia*”

w życie niniejszej ustawy i w ”;

7) 19 nowelizacji.

Przepis czasowo utrzymujący w mocy dotychczasowe rozporządzenia wydane na podstawie zmienianej ustawy o cudzoziemcach wśród rozporządzeń czasowo utrzymanych w mocy wymienia rozporządzenie wydane na podstawie art. 148a ust. 2 ustawy o cudzoziemcach określające wzór zaświadczenia jednostki prowadzącej studia o przyjęciu cudzoziemca na studia lub o kontynuacji studiów.

Należy zauważyć, że opiniowana ustawa nie znowelizowała brzmienia art. 148a ust. 2 ustawy o cudzoziemcach. W przywołanym przypadku nie doszło więc do zmiany rodzaju aktu wykonawczego, zakresu spraw przekazanych do uregulowania oraz wytycznych dotyczących treści aktu (zob. § 32 Zasad techniki prawodawczej). Tym samym rozporządzenia wydane na podstawie tego przepisu nie utraciłby mocy obowiązującej także w przypadku, gdyby nie sformułowano odpowiedniego przepisu przejściowego. Na takie założenie wskazuje też analiza przedmiotowego upoważnień w kontekście innych przepisów nowelizowanej ustawy. Nawet jeśli przyjąć za prawidłową koncepcję tzw. pośredniej zmiany przepisów upoważniających (co samo w sobie budzi wątpliwości), to nie sposób stwierdzić, iż w przedmiotowym przypadku pośrednio zmienił się zakres spraw przekazanych do uregulowania i wytyczne dotyczące treści aktu. Przepis art. 148a ust. 2 ustawy o cudzoziemcach – zarówno przed nowelizacją ustawy, jak i po jej nowelizacji – będzie przekazywał do uregulowania aktem wykonawczym wzór zaświadczenia o przyjęciu cudzoziemca na studia. Należy natomiast przyjąć że dotychczasowe rozporządzenie, choć formalnie nie upadnie (niezależnie czy ustawodawca sformułuje odpowiednie przepisy przejściowe, czy też takiej formuły zaniecha), to w dniu wejścia w życie opiniowanej ustawy stanie się niezgodne z przepisami ustawy, które wykonuje (we wzorze brakować będzie wymaganego ustawą wskazania na informacje o języku studiów, informacje o objęciu cudzoziemca programem unijnej wymiany oraz informacje dotyczące kontynuowania studiów). Zmiany dokonane ustawą będą więc skutkować koniecznością zmiany rozporządzenia, nie ze względu na zamianę zakresu spraw przekazanych do uregulowania rozporządzeniem (określenie wzoru zaświadczenia), a ze względu na włączenie do materii ustawy dodatkowych elementów zaświadczenia. Właściwy minister będzie miał obowiązek dostosować stosowne rozporządzenie do aktualnego brzmienia ustawy w dniu wejścia w

życie przepisów ustawowych. Niezrealizowanie tego obowiązku nie spowoduje jednak, że rozporządzenie straci moc obowiązującą. Adresaci przepisów, w myśl ogólnych reguł interpretacji tekstów prawnych, nie zastosują jedynie (formalnie obowiązującego) sprzecznego z ustawą przepisu rozporządzenia. „Utrzymanie w mocy” przedmiotowego rozporządzenia przepisem przejściowym jest więc po pierwsze, bezcelowe, po drugie, co istotniejsze, niezasadne ze względu na zasadę, zgodnie z którą nie powinno utrzymywać się w mocy przepisów sprzecznych z ustawą upoważniającą (zob. § 33 ust. 1 ZTP).

Biorąc pod uwagę Zasady techniki prawodawczej oraz postulat pewności prawa i nakaz tworzenia jasnych i niesprzecznych przepisów należy rozważyć skreślenie art. 19 ust. 2 opiniowanej ustawy. Jednocześnie, z tych samych powodów, należy stwierdzić, że właściwy minister powinien wydać stosowne rozporządzenia z dniem wejścia w życie ustawy.

Propozycja poprawki:

– w art. 19 skreśla się ust. 2;

8) art. 20 i art. 21 nowelizacji.

Wskazana jest zmiana techniczno-legislacyjna uwzględniająca, że przepisy ustawowe dotyczące maksymalnego limitu wydatków związanych z wykonaniem opiniowanej ustawy nie powinny wskazywać w swoim brzmieniu konkretnych części budżetowych poprzez odwołanie do numerów określonych klasyfikacją budżetową przyjętą rozporządzeniem Ministra Finansów w sprawie klasyfikacji części budżetowych.

Propozycja poprawek:

1) w art. 20 w ust. 3 skreśla się wyrazy „42 – Sprawy wewnętrzne”;

2) w art. 21 w ust. 3 skreśla się wyrazy „42 – Sprawy wewnętrzne”;

9) art. 22 nowelizacji.

Przepis art. 22 noweli, który określa termin wejścia w życie ustawy (po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia) formułuje wyjątki od zasadniczego terminu wejścia w życie ustawy. We wcześniejszym terminie – po upływie 3 dni od dnia wejścia w życie ustawy – mają wejść w życie przepisy dotyczące procedury zatwierdzenia jednostek prowadzących studia oraz procedury zatwierdzenia jednostek naukowych, organizatorów stażu i jednostek na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać pracę jako wolontariusze. W późniejszym

terminie – po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia – maj wejść w życie przepisy, które dotyczą instytucji sprzeciwu wobec mobilności studenta i naukowca.

Przepisowi art. 22 ustawy należy postawić dwa zarzuty. Pierwszy o charakterze redakcyjno-legislacyjnym: w obrębie jednej podstawowej jednostki redakcyjnej zawierającej wyliczenie, wbrew § 56 Zasad techniki prawodawczej (wyliczenie może kończyć się częścią wspólną, odnoszącą się do wszystkich punktów) sformułowano dwie niezależne części wspólne, odnoszące się do różnych punktów wyliczenia.

Drugi z zarzutów wykracza poza charakter techniczno-legislacyjny i związany jest z należytym formułowaniem przepisu o wejściu w życie ustawy – tak aby w sposób niebudzący wątpliwości dla adresatów ustawy ustalić konkretne brzmienie nowowprowadzanych przepisów. Wątpliwość budzą te punkty art. 22 ustawy, które zakładają, że wskazane przepisy ustawy o cudzoziemcach wejdą w życie „w zakresie dotyczącym sprzeciwu” lub „w zakresie dotyczącym decyzji o sprzeciwie”. Przyjęta przez ustawodawcę formuła oznaczać będzie, że część z przepisów ustawy wejdzie w życie nie „w całości”, a jedynie w zakresie części nowości normatywnej dokonywanej w ramach jednej zmiany. Tymczasem rolą przepisu o wejściu w życie ustawy jest niebudzące wątpliwość określenie, od kiedy obowiązuje ustawa (jej poszczególne przepisy) rozumiane jako konkretne jednostki redakcyjne, a nie od kiedy obowiązują wyinterpretowane z tych przepisów normy prawne. Tym samym różnicując (wyjątkowo) termin wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy ustawodawca musi wyczerpująco wymienić te przepisy, które mają wejść w życie odrębnym terminie, tak aby adresat norm prawnych nie miał wątpliwości jakie przepisy go wiążą. W tym przypadku ustawodawca obowiązek interpretacji, co do obowiązywania przepisów, „przerzucił” na ich adresata. W konsekwencji nie da się ustalić jakiej treści przepis obowiązuje w dniu wejścia w życie ustawy. Ustawodawca nie sformułował bowiem normy konwencjonalnej o wejściu w życie przepisu (do czego jest jedynie uprawniony), a określił, że normy prawne wyinterpretowane z przepisu o tym samym brzmieniu znajdą zastosowanie w dwóch różnych terminach.

Zgodnie z § 44 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej w przypadku, w którym zróżnicowanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy mogłoby naruszać jej spójność lub zmniejszać jej komunikatywność, a dana instytucja prawna (w przypadku opiniowanej ustawy instytucja sprzeciwu) ma mieć zastosowanie do zdarzeń lub stanów rzeczy zaistniałych lub powstałych od określonego dnia (w przypadku opiniowanej ustawy po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy), wyraża się to

w odrębnym przepisie jednoznacznie określającym tę instytucję oraz te zdarzenia lub stany rzeczy. Propozycja poprawek realizuje ten postulat oraz czyni zadość § 56 Zasad techniki prawodawczej.

Propozycja poprawek, w konsekwencji poczynionych uwag, zmienia także brzmienie art. 18 ustawy. W obecnym brzmieniu przepis ten, po pierwsze, narusza § 56 Zasad techniki prawodawczej (w ramach wyliczenia formułuje część wspólną będącą jednocześnie wprowadzeniem do kolejnego wyliczenia) oraz, po drugie, odwołuje się do przepisów, które na dzień wejścia w życie art. 18 (30 dni od dnia ogłoszenia ustawy) weszłyby w życie jedynie w zakresie niedotyczącym instytucji sprzeciwu (w zakresie dotyczącym instytucji sprzeciwu, zgodnie z ustawą mają wejść w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia).

Propozycja poprawek:

1) w art. 1 w pkt 4 w lit. c, w pkt 8a w lit. i:

a) w tiret czwartym skreśla się wyrazy „i sprzeciwów, o których mowa w art. 139n ust. 6, art. 149b ust. 6, art. 156b ust. 6 i art. 169a ust. 6,”,

b) dodaje się tiret piąte w brzmieniu:

„– sprzeciwów, o których mowa w art. 139n ust. 6, art. 149b ust. 6, art. 156b ust. 6 i art. 169a ust. 6,”

2) dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 22 pkt 2:

1) mobilność krótkoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione warunki, o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 oraz gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców otrzymał zawiadomienie od jednostki przyjmującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej

„rozporządzeniem nr 1030/2002”, zawierający adnotację „ICT”, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności;

- 2) mobilność studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione warunki, o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 1 oraz gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców otrzymał zawiadomienie od jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14 ustawy zmienianej w art. 1, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, albo od jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności;
- 3) mobilność krótkoterminowa naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione warunki, o których mowa w art. 156b ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 oraz gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności;
- 4) mobilność krótkoterminowa członka rodziny naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione warunki, o których mowa w art. 169a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 oraz gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 ustawy zmienianej w art. 1, o zamiarze korzystania z tej mobilności przez cudzoziemca będącego członkiem rodziny naukowca korzystającego lub zamierzającego korzystać z mobilności krótkoterminowej naukowca na tym terytorium.”;

3) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zawiadomienia:

- 1) jednostki przyjmującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej i zawierający adnotację „ICT” – o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1,*
- 2) jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1,*
- 3) jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 156b ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1,*
- 4) jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 169a ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1*
– które wpłynęły przed dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 22 pkt 2.

4) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1:

- 1) pkt 32 lit. e w zakresie art. 144 ust. 4–17, pkt 42 lit. e–i oraz pkt 52 w zakresie art. 157a ust. 6–18 i art. 157g ust. 5–17, które wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia;*
- 2) pkt 4 w zakresie art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. h i lit. i tiret piąte, pkt 27 lit. d w zakresie art. 139n ust. 6–12, pkt 40 w zakresie art. 149b ust. 6–12, pkt 50 w zakresie art. 156b ust. 6–12, pkt 62 w zakresie 169a ust. 6–12 oraz pkt 79 w zakresie art. 430 ust. 2 pkt 6b lit. c, które wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.”.*

Szymon Giderewicz

Główny legislator